

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudců Mgr. Věry Jachurové a Mgr. Bc. Jana Ferfeckého v právní věci

žalobce: **M. B.**
zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem
se sídlem Praha 8, Ledčická 649/15

proti

žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
se sídlem Praha 1, Mariánské náměstí 2/2

o žalobě ze dne 3. 6. 2019 na ochranu proti nečinnosti žalovaného

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 3. 6. 2019 podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného. V žalobě uvedl, že žalovaný vydal v řízení vedeném pod sp. zn. S-MHMP 194527/2018/Cho příkaz, který žalobci doručil dne 29. 3. 2018. Dne 3. 4. 2018 podal zástupce žalobce proti příkazu odpor. Podání odporu však trpělo vadou, a sice absencí plné moci osvědčující právo zmocněnce jednat jménem žalobce. Žalovaný proto vyzval zmocněnce k doložení plné moci (dále též „výzva k předložení plné moci“), zmocněnec však plnou moc nedoložil. Žalobce předně namítl, že jeho zmocněnci nebyla výzva k předložení plné moci nikdy doručena. Nebylo možné uplatnit náhradní doručení, neboť nebyly splněny podmínky pro uplatnění fikce doručení. Pokud žalovaný doručoval písemnost do datové schránky zástupce žalobce, je nutno konstatovat, že zmocněnci nebyly nikdy doručeny přihlašovací údaje. Jde přitom o negativní skutečnost, kterou žalobce z povahy nemůže dokázat. Dále žalobce namítl, že žalovaný měl k předložení plné

moci vyzvat též žalobce, nesetkala-li se výzva k předložení plné moci doručená zástupci s úspěchem. K tomuto závěru žalobce vedou dvě úvahy. Jednak žalobce svého zmocněnce nikdy k doručování písemností nezmocnil. Žalovaný neměl informaci o rozsahu zastoupení, a tedy nebylo na místě, zejména v případě, kdy zmocněnec na výzvu nereagoval, zcela ignorovat samotného žalobce a nedat mu možnost plnou moc předložit. Žalobce svého zmocněnce zmocnil ke všem úkonům, vyjma doručování písemností, protože chtěl mít došlou korespondenci sám pod kontrolou. Druhým důvodem, proč se měl žalovaný obrátit přímo na žalobce, měla být nečinnost zástupce žalobce. Správní orgány nesmí opomíjet základní zásady správního řízení, kdy jednou z nich je i ochrana práv účastníka vyplývající z § 2 odst. 3, § 4 odst. 1, 2 a 4 správního řádu. V daném případě se jednalo o odpor proti příkazu, kterým byla žalobci uložena vysoká pokuta, body a trest zákazu činnosti, a tedy to, zda příkaz nabyde právní moci či nikoli, mělo pro žalobce dalekosáhlé důsledky. Žalovaný měl k věci přistupovat s větší obezřetností a měl se snažit vyjasnit, zda osoba, která odpor podala, byla k tomuto vskutku oprávněna. Žalovanému muselo být zřejmé, že výzva k předložení plné moci doručená zmocněnci fikcí nemusí vést k objasnění dané věci, a jde tak fakticky o postup velmi formalistický a alibistický. Žalovaný měl sledovat hlavní cíl, tj. vyjasnění toho, zda (tvrzený) zástupce žalobce byl k podání odporu oprávněn. Případným nástrojem k učinění tohoto zjištění mohla být právě výzva adresovaná samotnému žalobci, přičemž takový úkon by rozhodně nepředstavoval pro žalovaného neúměrnou zátěž. Žalobce dále odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 16. 12. 2015 č.j. 1 As 96/2015-32 a ze dne 22. 6. 2015 č.j. 1 As 34/2016-35 a dále rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 6. 8. 2015 č.j. 30 A 41/2015-35. Zastává názor, že i v případě, kdy žalovaný vyhodnotil, že odpor nebyl podán zástupcem, ale jinou osobou, měl dle § 4 odst. 2 správního řádu poučit žalobce o procesním právu žádat o uznání tohoto úkonu podle § 34 odst. 4 správního řádu, případně mu měl poskytnout lhůtu, ve které tak žalobce mohl učinit. Pokud toto žalovaný neučinil, nelze tvrdit, že plná moc, která byla žalobcem doložena bezprostředně v reakci na vyrozumění žalovaného o neakceptaci odporu, byla opožděná a neměla potřebné účinky ke zrušení příkazu. S ohledem na shora uvedené je žalobce přesvědčen o tom, že žalovanému vznikla povinnost k vydání rozhodnutí ve věci samé, neboť lhůta k doložení plné moci nemohla žalobce zavazovat, protože byla doručována pouze jeho zmocněnci, nebyla doručena řádně a žalobce nebyl poučen o svých procesních právech. Za takového stavu bylo nutné hledět na plnou moc předloženou dne 9. 8. 2018 jako na ještě dostatečně včasné dodanou k tomu, aby osvědčovala oprávnění zástupce k podání odporu jménem žalobce. S ohledem na § 71 odst. 3 a § 150 odst. 3 správního řádu byla lhůta k podání odporu 30, max. 60 dnů (poznámka soudu: žalobce měl zřejmě na mysli lhůtu k vydání rozhodnutí) a počala plynout dnem podání odporu, tedy posledním dnem této lhůty bylo pondělí 4. 6. 2018. Žalovaný rozhodnutí nevydal, ač lhůta pro jeho vydání již uplynula. Žalobce splnil podmínku pro podání nečinnostní žaloby, neboť podal žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti.

2. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že postupoval správně, pokud k předložení plné moci vyzval tvrzeného zmocněnce jako podatele a nikoli přímo žalobce. Je nutné vycházet z § 37 odst. 3 správního řádu, podle něhož platí, že výzvu k odstranění vad je třeba učinit vůči podateli. Plná moc byla předložena až na výzvu Ministerstva dopravy, a to dne 5. 10. 2018. Z toho vyplývá, že žalovaný se o obsahu plné moci dozvěděl až z usnesení Ministerstva dopravy, kterým nebylo vyhověno žádosti o

uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného. Žalovaný dále vycházel z ustanovení § 34 odst. 2 správního řádu, podle něhož se písemnosti doručují pouze zmocněnci s výjimkou případů, kdy má účastník řízení něco osobně vykonat. Odkázal též na ustálenou judikaturu, a to rozsudek NSS ze dne 11. 9. 2008 č.j. 7 As 30/2008-42. Poukázal na to, že žalobce si za zmocněnce dobrovolně zvolil Českou vzájemnou pojišťovnu motoristů, tedy subjekt, který je žalovanému i soudu znám, neboť v řízeních o přestupcích zastupuje mnoho klientů, přičemž NSS v rozsudku ze dne 18. 12. 2018 č.j. 4 As 113/2018-39 konstatoval, že jednání podobných subjektů lze v řízeních o přestupcích označit za obstrukční. Uvedl, že otázkou, zda bylo ze strany žalovaného postupováno správně, když k odstranění vad plné moci (zde předložení plné moci) vyzval zmocněnce a nikoli žalobce, se zabýval NSS rovněž v rozsudcích ze dne 22. 6. 2016 č.j. 1 As 34/2016-35 a ze dne 18. 8. 2016 č.j. 9 As 188/2016-16. Konstatoval, že zmocněnec žalobce vystupuje jako zmocněnec ve velkém množství případů, tudíž mu je nepochybně známo, jaké náležitosti má podání splňovat, a proto žalovaný na nerespektování výzvy hledí jako na obstrukční taktiku. V tomto ohledu žalovaný dále odkázal na rozhodnutí NSS ze dne 27. 7. 2016 č.j. 6 As 106/2016-31, ve kterém se soud přiklonil k tomu, že specifické okolnosti postupu určitých subjektů je nutno zohlednit při posuzování zákonnosti správních rozhodnutí. S odkazem rozhodnutí NSS ze dne 22. 3. 2017 č.j. 6 As/2017-22 a rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 6. 10. 2016 č.j. 6 A 237/2014-43 žalovaný uzavřel, že postupoval správně, když vyzval zmocněnce žalobce k předložení plné moci. Pokud žalobce tvrdí, že jeho zmocněnec neměl k dispozici přihlašovací údaje do datové schránky, je toto tvrzení pouze obstrukčního charakteru. Žalovaný též odkázal na rozsudek NSS ze dne 18. 12. 2018 č.j. 4 As 113/2019-39 a uvedl, že jednání zmocněnce žalobce v tomto konkrétním řízení lze rovněž označit za obstrukční. Stejný zmocněnec vystupuje v mnoha jiných řízeních vedených žalovaným, přičemž postup zmocněnce je ve všech řízeních stejný - zmocněnec podává nepodepsaný odpor proti příkazu, nepředloží plnou moc apod. Zmocněnec je vždy opakovaně vyzván k tomu, aby doplnil podpis na podaném odporu, případně aby předložil plnou moc prokazující zastoupení. Zmocněnec si je plně vědom svého jednání a činí tak úmyslně. Žalovaný je toho názoru, že zmocněnec žalobce úmyslně žalovanému nepředložil plnou moc spolu s podaným odporem a dále úmyslně nepředložil plnou moc na výzvu, která mu byla řádně doručena prostřednictvím veřejné datové sítě. Zmocněnec žalobce pouze využívá obstrukčních taktik, aby zahltl žalovaného nadbytečnými úkony, což není smyslem správního řízení.

3. Správní spis, který byl žalovaným předložen, obsahuje zejména:

- záznam o přestupku,
- úřední záznam ze dne 29. 1. 2018,
- oznámení přestupku Policií České republiky,
- výpis z evidenční karty řidiče,
- příkaz ze dne 22. 3. 2018 č.j. MHMP 470252/2018/Cho,
- dodejku s datem doručení příkazu žalobci dne 29. 3. 2018,
- blanketní odpor proti příkazu podaný v zastoupení žalobce Českou vzájemnou pojišťovnou motoristů, družstvem a podepsaný předsedou představenstva společnosti GOLDEN FALCON s.r.o.,
- obálku, z níž je zřejmé, že odpor byl k poštovní přepravě předán dne 3. 4. 2018,
- výzvu ze dne 5. 4. 2018 č.j. MHMP 534633/2018/Cho, kterou žalovaný vyzval Českou vzájemnou pojišťovnu motoristů, družstvo k odstranění nedostatku podání – doplnění

řádné plné moci k zastupování; obsahem výzvy je mimo jiné poučení, že nebude-li odpor ve stanovené lhůtě doplněn, bude správní orgán nucen na odpor pohlížet tak, že jej učinila osoba, která nebyla k takovému úkonu zmocněna, přičemž příkaz ze dne 22. 3. 2018 č.j. MHMP 470252/2018/Cho nabude ke dni 7. 4. 2018 právní moci,

- doručenkou s informací o dodání datové zprávy, tj. písemnosti č.j. MHMP 534633/2018/Cho České vzájemné pojišťovně motoristů, družstvu jako příjemci dne 5. 4. 2018 a o uplynutí 10 dnů od dodání datové zprávy do datové schránky příjemce, aniž by se do schránky přihlásila osoba, která má přístup k dodanému dokumentu, ke dni 15. 4. 2018,
- sdělení o nabytí právní moci ze dne 26. 4. 2018, v němž žalovaný informoval žalobce, že příkaz ze dne 22. 3. 2018 č.j. MHMP 47252/2018/Cho nabyl právní moci dne 7. 4. 2018,
- písemné podání České vzájemné pojišťovny motoristů, družstva, adresované Ministerstvu dopravy ve věci žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti, oznamující přiložení plné moci,
- plná moc ze dne 5. 4. 2018 udělená žalobcem jako zmocnitelem České vzájemné pojišťovně motoristů jako zmocněnci k zastupování ve správním řízení vedeném Magistrátem hlavního města Prahy pod sp. zn. S-MHMP 194527/2018/Cho,
- usnesení Ministerstva dopravy ze dne 18. 10. 2018 č.j. 815/2018-160-SPR/9.

4. Při ústním jednání před soudem, které se konalo dne 15. 10. 2020, nebyl právní zástupce žalobce ani žalobce přítomen. Oba se z účasti na jednání se omluvili a souhlasili s tím, aby jednání proběhlo v jejich nepřítomnosti, což se také stalo. Žalovaný při jednání setrval na svém vyjádření k žalobě a na argumenty v něm uvedené odkázal.
5. V posuzované věci soud vyšel z následně uvedené právní úpravy:
6. Podle § 37 odst. 3 správního řádu platí, že *nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.*
7. Podle § 34 odst. 2 správního řádu platí, že *s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci.*
8. Podle § 79 odst. 1 s.ř.s. *ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.*
9. Podle § 81 odst. 2 s.ř.s. *je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon.*
10. Podle § 81 odst. 3 s.ř.s. *soud zamítne žalobu, není-li důvodná.*
11. Soud nejprve ověřil, že byly splněny podmínky řízení ve smyslu § 79 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce bezvýsledně vyčerpал prostředky stanovené správním řádem k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, a to podáním žádosti podle § 80 správního řádu, která byla doručena nadřízenému orgánu žalovaného dne 10. 8. 2018, jak vyplývá z usnesení

Ministerstva dopravy ze dne 18. 10. 2018, jímž nebylo této žádosti žalobce vyhověno. Současně soud konstatuje, že žaloba byla podána ve lhůtě zakotvené v § 80 odst. 1 s.ř.s.

12. Po provedeném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
13. Soud neshledal opodstatněnou námitku, že žalovaný měl vyzvat žalobce k doložení plné moci za situace, kdy na tuto výzvu nereagoval zástupce žalobce. Předně je třeba uvést, že žalovaný postupoval zcela v souladu s ustanovením § 37 odst. 3 správního řádu, jestliže výzvu k předložení plné moci adresoval osobě, která se na podaném odporu prezentovala jako zástupce (zmocněnec), který za žalobce tento úkon učinil (podal). K výkladu aplikované procesní normy se jednoznačně vyjádřil Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 8. 10. 2015 č.j. 62 A 131/2015-36, v němž zejména konstatoval, že: *„Podatelem ve smyslu § 37 odst. 3 správního řádu z roku 2004 je osoba, která podání fakticky podá, nikoli ten, jehož jménem je podání činěno. Podá-li odpor proti příkazu jménem účastníka zmocněnec, aniž se prokáže podepsanou plnou mocí, je nezbytné k předložení plné moci vyzvat podatele odporu (zmocněnce), a nikoli přímo účastníka řízení. (...). Správní řád v § 37 odst. 3 přímo uvádí, že správní orgán vyzve k odstranění vad podatele, tedy osobu, která podání učinila. Takový postup je zcela logický, neboť právě ten, kdo podání podal (a zpravidla i vypravil a vypracoval), je s obsahem podání i jeho případných příloh nejlépe obeznámen a nejlépe tedy dokáže vady podání odstranit.“* S právě citovaným závěrem se soud plně ztotožňuje. Je třeba zdůraznit, že zmocněnec je povinen doložit své oprávnění zastupovat zmocnitele, neboť jde o neoddělitelnou součást jeho odpovědnosti za řádné plnění příkazu, který mu byl zpravidla v režimu příkazní smlouvy zmocnitelem udělen. Správní orgán není povinen jakkoli předjímat rozsah zmocnění, resp. případná omezení, která jsou předmětem konkrétního smluvního ujednání mezi zmocnitelem a zmocněncem, a tím fakticky přebírat odpovědnost za pochybení, kterého se zmocněnec dopustil, pokud spolu s úkonem učiněným v zastoupení zmocnitele nepředložil plnou moc jako průkaz existence dohody o zastupování. Pakliže žalobce skutečně z kompetencí zmocněnce vyloučil přijímání písemností doručovaných správním orgánem, je o to více zarážející nedbalý postup zmocněnce, který spolu s úkonem činěným za žalobce (odporem) nepředložil plnou moc prokazující mj. též omezený rozsah zastupování. Neobstojí ani námitka, že žalovaný měl přihlédnout k významu věci pro žalobce, kterému byla příkazem uložena peněžitá pokuta, trest zákazu činnosti a uděleny body. Výše nastíněný procesní postup správního orgánu spočívající v zaslání výzvy k předložení plné moci (toliko) zmocněnci, který odpor podal, nemůže být ovlivněn tím, jak účastník řízení (žalobce) subjektivně hodnotí význam věci, která je předmětem řízení.
14. Povinnost správního orgánu vyzvat k předložení plné moci také žalobce nelze dovozovat ani ze žalobcem odkazovaných základních zásad činnosti správních orgánů, zakotvených v ustanovení § 2 odst. 3 a § 4 odst. 1, 2 a 4 správního řádu. V kontextu výše uvedeného soud považuje za potřebné upozornit na rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 6. 2. 2019 č.j. 6 As 405/2017-33, v němž soud sjednotil dosavadní nekonzistentní rozhodovací praxi správních soudů, mimo jiné prezentovanou i v žalobcem odkazovaných rozhodnutích NSS ze dne 29. 9. 2011 č.j. 4 As 27/2011-37 a ze dne 22. 6. 2016 č.j. 1 As 34/2016-35. Rozšířený senát NSS uzavřel, že povinnost doložit oprávnění účastníka zastupovat je nutno vyložit tak, že je to zástupce účastníka řízení, který musí deklarovat oprávnění učinit v řízení procesní úkony, přičemž není povinností soudu (zde správního

orgánu) vyzývat ke splnění této povinnosti vedle zmocněnce i samotného zmocnitele. Rozšířený senát NSS zároveň konstatoval, že povinnost oslovit vedle zmocněnce též přímo zmocnitele je vyhrazena jen výjimečným případům, například když si zmocnitel nepřipustně zvolí dva různé zástupce nebo když zmocněnec na výzvu soudu (zde správního orgánu) sdělí, že podání návrhu na zahájení řízení prováděl jako neodkladný úkon, ale že plnou mocí pro řízení samotné nedisponuje. Tyto závěry rozšířeného senátu NSS lze *mutatis mutandis* vztáhnout i na nyní projednávanou věc, v níž žalovaný nebyl konfrontován s jakoukoli konkrétní skutkovou okolností, která by odůvodňovala výjimečné zaslání výzvy k doložení plné moci zmocniteli (žalobci). Soud k tomu dodává, že pokud by zákonodárce považoval za nutné poskytnout zvýšenou ochranu přestupci, vůči kterému správní orgán učiní první úkon v řízení formou příkazu, mohl v takových případech správnímu orgánu výslovně (zákonem) uložit, aby výzvu k odstranění vad podání doručil též účastníku řízení, popřípadě mohl vyloučit fikci doručení u této písemnosti. Nic takového však zákonodárce neučinil.

15. Co se týká námitky, že zmocněnci žalobce nebyly nikdy doručeny přihlašovací údaje do datové schránky, jde o nepodložené tvrzení, což ostatně žalobce sám připouští. Nelze přehlédnout, že žalobce toto tvrzení poprvé uplatnil až v žalobě, ač by se jako „logické“ nabízelo i pro argumentaci, o kterou žalobce opřel návrh na opatření proti nečinnosti. Soud k tomu dodává, že orgán veřejné moci doručuje dokumenty do datové schránky dle § 17 odst. 1 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, pokud má příjemce zřízenou a zpřístupněnou datovou schránku k okamžiku vypravení doručované písemnosti (srov. rozhodnutí NSS ze dne 22. 3. 2017 č.j. 6 As 5/2017-22). V posuzované věci nebylo sporné, že ke dni vypravení výzvy k doložení plné moci měl zmocněnec žalobce zřízenou datovou schránku. Informace o jejím zpřístupnění však správnímu orgánu známa být nemůže, pokud iniciativu v tomto směru nevyvine sám příjemce, do jehož vlastních rukou zasílá Ministerstvo vnitřní přístupové údaje k datové schránce (§ 10 odst. 1 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizovaného konverzi dokumentů). Osoba, pro niž byla datová schránka zřízena, však může za podmínek stanovených v § 24 odst. 2 správního řádu žádat o určení neúčinnosti doručení (§ 17 odst. 5 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů). Zmocněnec žalobce tedy měl v rukou dostatečně účinný nástroj, jímž mohl dosáhnout neplatnosti doručení výzvy do jeho datové schránky, tohoto nástroje však nevyužil.
16. Neobstojí ani námitka, že žalovaný měl žalobci poskytnout poučení o právu účastníka uznat úkony učiněné v jeho prospěch jinou osobou než zástupcem ve smyslu ustanovení § 34 odst. 4 správního řádu. Správní orgán je ve smyslu § 4 odst. 2 správního řádu povinen poskytnout dotčené osobě přiměřené poučení o jejich právech a povinnostech, je-li to vzhledem k povaze úkonu a osobním poměrům dotčené osoby potřebné. Jak již soud uvedl, žalovaný nebyl povinen prověřovat, zda žalobce je či není skutečně zastoupen osobou, která za něj podala odpor. Z toho pak plyne i to, že poučení o právu účastníka žádat uznání úkonu ve smyslu ustanovení § 34 odst. 4 správního řádu by šlo zcela nad rámec přiměřené a s úkonem správního orgánu související poučovací povinnosti. Nelze si rovněž nevšimnout, že žalobce v uplatněném opatření proti nečinnosti tvrdil, že požádal o uznání úkonu učiněného Českou vzájemnou pojišťovnou motoristů jako úkonu učiněného v jeho prospěch. Žalobce tedy poučení v daném směru zjevně nepotřeboval. Nadto je třeba

poukázat na jistou argumentační nekonzistentnost, jelikož žalobce na straně jedné existenci zastoupení nepopírá, na straně druhé se domáhá toho, aby byl podaný odpor uznán jako úkon podaný jinou osobou než zástupcem. Nad rámec shora uvedeného soud pro úplnost uvádí, že správní spis neobsahuje žádné podání, kterým by žalobce požádal o uznání úkonu ve smyslu § 34 odst. 4 správního řádu.

17. Soud považuje za potřebné dodat, že ve shodě s argumentací žalovaného obsaženou ve vyjádření k žalobě považuje postup žalobcova zmocněnce v dané věci spočívající v nepředložení plné moci spolu s podaným odporem za ryze obstrukční jednání.
18. Lze shrnout, že platná a účinná právní úprava neukládá žalovanému správnímu orgánu postupovat jinak, než jak v projednávané věci postupoval. Žalovaný tedy nepochybil, jestliže po marném uplynutí lhůty stanovené ve výzvě k doložení plné moci, která byla doručena zástupci žalobce, vyznačil na příkazu ze dne 22. 3. 2018 právní moc a vykonatelnost. Žalovaný tak nemohl být nečinný, neboť řízení bylo pravomocně skončeno vydáním příkazu. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 81 odst. 3 s.ř.s. zamítl.
19. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 15. října 2020

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu